(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 21-08-2011, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు కృష్ణాష్టమి. కృష్ణుడు తల్లి గర్భంలోనుండి బయటకు రాలేదు, పుట్టిన వాడివలె కనిపించాడు. శ్రీకృష్ణుడు శంఖుచక్రాలతో వసుదేవుడికి దర్శనం ఇచ్చాడు. వీడు మన బిడ్డకాదు నారాయణుడని వసుదేవుడికి అర్థం అయ్యింది. వెంటనే భగవంతుడు తన మాయా శక్తితో శిశురూపము ధరించి నన్ను గోకులమునకు తీసుకొనిపోయి అక్కడ యశోద దగ్గర పడుకోబెట్టి యశోదపక్కలో ఉన్న పాపని తీసుకురమ్మని చెప్పాడు. అప్పుడు వసుదేవుడు కృష్ణుడిని బయటకు తీసుకువచ్చాడు. వాన వస్తోంది. వాన నుండి కాపాడుటకు ఆదిశేషుడు తన పడగలను గొడుగువలె విస్తరింపచేసాడు. ప్రవాహములతో పొంగుచున్న యమునా నది వసుదేవునికి దారి ఇచ్చింది. వసుదేవుడు కృష్ణుడిని యశోదపక్కలో పడుకోబెట్టి ఆ పాపను తీసుకొనివచ్చి దేవకీదేవి పక్కలో పడుకోబెట్టాడు. ఇది వసుదేవుడికి తప్పించి ఎవరికీ తెలియకుండా పరమాత్మ మాయచేసాడు. యశోద దగ్గర ఉన్న పాప దుర్గ యొక్క అవతారం. దేవకీదేవికి జన్మించినది విష్ణువుయొక్క అవతారం. దేవకీదేవికి పాప పుట్టిందని కంసుడికి తెలియపరుస్తారు. దేవకీదేవికి పుట్టిన పిల్లలందరినీ కంసుడు చంపుకుంటూ వస్తాడు. ఇది అష్టమగర్భం. ఆ పాపని పైకి ఎగరేసి కత్తితోటి నరకటానికి చూసాడు కంసుడు. ఆ పాప కిందికి రాకుండా పైకి వెళ్ళిపోయింది. నిన్ను నేను చంపను. నిన్ను చంపేవాడు గోకులంలో పెరుగుతున్నాడు అని చెప్పి మాయమైపోయింది.

గోకులంలో కొత్తగా పుట్టిన పిల్లలందరినీ చంపివేయమని కంసుడు రాక్షసులకి చెబుతాడు. గోకులానికి మొదట పూతన అనే రాక్షసిని పంపాడు. పూతన తన రెండు స్థనాలకి విషం పూసుకుని, పాలు ఇచ్చినట్టు ఇచ్చి చంపేద్దామని వచ్చింది. కృష్ణుడిని ఎత్తుకొని ముద్దుపెట్టుకుంది. ఎత్తుకున్న కృష్ణుడికి తన స్థనం ఇచ్చింది. రెండు స్థనాలలో ఉన్న పాలు తాగేసి లోపల రక్తం తాగేస్తాడు, రక్తం తాగేస్తే అది చచ్చిపోయింది. వీడు బాలుడే కదా అనుకుంటారు. వీడు మహావిష్ణువు అని వారికి తెలియదు. గోకులంలోనే కంసుడు పంపిన అనేకమంది రాక్షసుల్ని చంపాడు. గోకులంలో ఉండగా ఆవుల్ని కాసాడు. అక్కడే గోవర్థనగిరి పర్వతం ఎత్తాడు. ఒకసారి కృష్ణుడు మట్టి తింటున్నాడు. వాళ్ళ అమ్మ కొట్టటానికి వచ్చింది. కొట్టటానికి చెయ్యి ఎత్తేటప్పటికి వాడికి భయం వేసినట్టు ఏడుస్తూ నోరు తెరిచాడు. ఆ

నోట్లో తల్లి 14 లోకాలు చూచింది. కృష్ణుడికి వెన్నదొంగ అని పేరు. కృష్ణుడు ఎక్కువ వెన్న తింటాడు. అందుకే కొంతమంది వెన్నపూస నైవేద్యం పెట్టి ఆ వెన్నపూస తింటారు. దాని అర్థం ఏమిటి అంటే వెన్నపూస ఎంత మృదువుగా ఉంటుందో, ఎంత స్వచ్ఛంగా ఉంటుందో మీ మనస్సు అంత మృదువుగా అయితే అప్పుడు పరమాత్మ మీ మనస్సుని తినేస్తాడు, మీ అహంకారాన్ని తినేసి ఆయన స్వరూపం మీకు ఇస్తాడు. మీ తెలివితేటలు వలన మీరు సాధన చేసి మోక్షం పొందలేరు.

కృష్ణుడు ప్రేమ స్వరూపుడు, రాముడు ధర్మస్వరూపుడు. కృష్ణుడిని చంపటానికి ఎవరైనా వచ్చినా వాళ్ళు మంచివాళ్ళే అని అనుకుంటే వాళ్ళని చంపేసి మోక్షం ఇస్తాడు. వాడు కృష్ణుడు. అక్కడ వాడి హృదయం చూస్తాడు. కొంతమంది నిజంగా మంచివాళ్ళే. కానీ పూర్వజన్మల్లో ఏదో శాపానికి గురి అవుతారు. అలా శాపంతోటి బాధపడేవాళ్ళని, అనేక మందిని శాపవిముక్తులని చేసాడు పరమాత్మ. వాసనాక్షయం అవ్వకుండా ఎవరికీ మోక్షం కలుగదు. ఒకవేళ మీకు ఆత్మజ్ఞానం కొద్దోగొప్పో కలిగినా వాసనాక్షయం అవ్వకపోతే అది నిలబడదు. ఇక్కడ వాసనాక్షయం ముఖ్యం. కృష్ణుడు గోకులంనుంచి బృందావనం వెళ్ళాడు. బృందావనంలో ఉండగా చాలా లీలలు చేశాడు. బలరామకృష్ణులు బృందావనంలో ఉండగా వారిని తీసుకురమ్మని అక్రూరుడిని రాయబారిగా పంపాడు కంసుడు. అక్రూరుడు చాలా మంచివాడు. కొంతమంది బుద్ధిమంతులు కూడా వాళ్ళరాత బాగాలేకపోతే చెడ్డపనులు చేయవలసి వస్తుంది. అక్రూరుడు వచ్చి బలరామకృష్ణులను తీసుకువెళతాను అంటే కృష్ణుడు వెళ్ళడానికి రెడీగానే ఉన్నాడు. కాని గోపికలందరూ అక్రూరుడి రథాన్ని పట్టుకుని వెళ్ళనివ్వరు. అప్పుడు గోపికలు అక్రూరుడిని నువ్వు చేసేవన్నీ క్రూరమైన పనులు, నీకు తల్లిదండ్రులు అక్రూరుడని పేరు పెట్టారు, ఆ పేరు తప్ప నువ్వు క్రూరుడవి, నువ్వు బలవంతాన కృష్ణుడిని మధురకు తీసుకుపోతున్నావు అన్నారు. శరీరంతోటి, ఇంద్రియాలతోటి, మనస్సుతోటి అనుబంధంలేని ప్రేమ గోపికలది. గోపికలకి ఉన్న భక్తి ఉద్ధవుడికి కూడా లేదు. కృష్ణుడిని చంపివేయటానికి కంసుడు రాక్షసుల్ని పంపాడు, చాలామంది బలవంతులని పంపాడు అందరినీ కృష్ణుడు చంపేశాడు. ఆశ్చర్యం ఏమిటి అంటే రాముడూ, రావణాసురుడిలాగ కంసుడికీ కృష్ణుడికి పెద్ద యుద్ధం జరగలేదు. కంసుడి దగ్గరకి వెళ్ళాడు. వీడు ఇంతమందిని చంపేసి వస్తున్నాడు నేను తట్టుకోగలనా అనుకుంటాడు కంసుడు. కంసుడు సింహాసనం మీద కూర్చున్నాడు. కృష్ణుడు సింహాసనం దగ్గరకు వెళ్ళి కంసుడి జుట్టు పట్టుకుని కిందకు

లాగాడు, పడిపోయి చచ్చిపోయాడు. కంసుడు యుద్ధంచేయటం వలన చనిపోలేదు, భయంవలన చనిపోయాడు.

నా అనుగ్రహం లేకుండా, నాదయ లేకుండా ఎవ్వరూ నా మాయని జయించలేరు అన్నాడు పరమాత్మ. మీకు కృష్ణుడు దయ ఉంది అనుకోండి. ఎవ్వరికీ రాని కష్టం మీకు వచ్చింది అనుకోండి, వస్తే రానివ్వండి మీ కష్టాన్నంతా సుఖంగా మార్చేయగలడు. వాడు కృష్ణుడు. అందుచేత బాహ్యపరిస్థితులు మీకు అనుకూలంగా ఉన్నా గర్వపడకండి. అదంతా మాయ. నాకు ఎవడి మీద అయితే నిజంగా దయఉందో ఒకోసారి వాడికి డబ్బులేకుండా చేస్తాను. ఎందుకంటే వాళ్ళమీద ఇష్టంలేక కాదు, ఆ డబ్బు మాయలో పడిపోయి నన్ను స్మరించటం మానేస్తారు అని, వాళ్ళ మనస్సుని నావైపు తిప్పకోవటంకోసం చేస్తాను. నా దయలేకుండా నా స్వరూపాన్ని మీరు పొందలేరు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. యంత్రం, తంత్రం. యంత్రం అంటే అమ్మవారిని శ్రీచక్ర రూపంలో పూజిస్తారు. రమణాశ్రమంలో ప్రతీ శుక్రవారం, పౌర్ణమిరోజున శ్రీచక్రపూజ చేస్తారు. అది యంత్రం. తంత్రం అంటే మనం గురువు లేకుండా చేయలేము. మనిషికి భోగబుద్ధి ఎక్కువ ఉంటుంది. అంటే సుఖాలు, భోగాలు అనుభవించాలని ఉంటుంది. భోగబుద్ధి ఉన్నవాడికి వాడిని రంపం పెట్టి కోసేసినా ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఈ తంత్రం ఏమిచేస్తుంది అంటే భోగబుద్ధిని యోగబుద్ధిగా మారుస్తుంది. అయితే ఇది మనం స్వతంత్రముగా చేసేది కాదు. దానికి గురువు ఉండాలి, ట్రైనింగు ఉండాలి. లోకం మీద మీకు భోగబుద్ధి ఉంటుంది. తంత్ర సాధన వలన యోగ బుద్ధి లోకం లోంచి నీ మనస్సును మళ్ళించి భగవంతుని వైపుకు తిప్పి నీ బుద్ధిని బ్రహ్మాకారం చేస్తుంది. ఈ భోగబుద్ధిని యోగబుద్ధిగా మార్చే శాస్త్రాన్నే తంత్రం అంటారు. ఈ తంత్ర సాధన రామకృష్ణుడు ఒక సంవత్సరం చేశాడు. రామకృష్ణుడు తంత్రసాధన చేసాక ప్రంపంచంలో ఉన్న అన్ని ఆకర్షణలు పోయాయి. రామకృష్ణుడు రాత్రుళ్ళు ధ్యానం చేసుకునేవాడు లేకపోతే భగవంతుడి కోసం కన్నీళ్ళు పెట్టుకొనేవాడు. ఒకోసారి శరీర స్పృహ లేకుండా ఆత్మబుద్ధిలోకి వెళ్ళిపోయేవాడు. మనకి భగవంతుడి గురించి చెబుతూఉంటే వినాలని ఉండదు. మనం ప్రపంచం గురించి ఇతరులకు చెప్పటం, ఇతరులు ప్రపంచం గురించి చెబుతూ ఉంటే వినటం తప్ప మనకి ఇంకో పనిలేదు. ప్రతీ మనిషికి భోగబుద్ధి ఉంటుంది. మీరు డబ్బు సంపాదించినా భోగాలు అనుభవించటానికే కదా. మీరు డబ్బు బాగా సంపాదించారు అని ఎవరైనా అంటే సంతోషం

వస్తుంది. అది కూడా ప్రపంచంలో ఒక భాగమే. అది కూడా లోకవాసన. దేహబుద్ధి ఉన్నవాడికి ఇంక అహంకారం పోదు. ఇతరుల చేత మనం గౌరవించబడాలి, ఇతరుల చేత మనం సన్మానాలు పొందాలి అనుకునే బుద్ధి ఉన్నవాడికి అసలు ఈగో పోదు. మీకు సహనం ఉంటే ఎవరైనా మిమ్మల్ని అవమానం చేసినా మీకు ఎర్రచీమ కుట్టినట్టుకూడా ఉండదు. ఇతరులు చేసే గౌరవం మీద మీరు ఎప్పుడూ ఆధారపడకూడదు. ఎదుటివాళ్ళు అవమానం చేయటం వలన మనకి వచ్చే నష్టంలేదు. గౌరవం చేయటం వలన వచ్చే లాభంలేదు. అందుచేత మన మీద మనం ఎక్కువ ఆధారపడి ఉండాలి.

ఉద్ధవగీతలో భక్తి ఒక్కటే ఉంటుంది. కానీ భగవద్గీతలో అన్నీ సమన్వయం చేసి చెప్పాడు. కృష్ణుడు శరీరంతో 120 సంవత్సరాలు ఉన్నాడు. కృష్ణుడు స్థితప్రజ్ఞుడు. కృష్ణుడిని పాపాత్ముడు అనుకొన్నా, పుణ్యాత్ముడు అనుకొన్నా, వెన్నదొంగ అనుకొన్నా ఎవరు ఏమి అనుకొన్నా వాడి మనస్సు చలించదు. వాడే స్థితప్రజ్ఞుడు. భగవద్గీత కృష్ణుడు చెప్పాడు, వ్యాసుడు వ్రాసాడు, అర్జునుడు విన్నాడు. అయితే ఆ భగవద్గీత మనం చదువుకుంటే అర్థం అవ్వదు. భగవద్గీత చదివే వాళ్ళకి సహృదయం ఉండాలి, సద్బుద్ధి ఉండాలి, మంచి ప్రవర్తన ఉంటే కానీ భగవద్గీత తన హృదయం మనకి ఇవ్వదు. వేదాల యొక్క సారమే భగవద్గీత. భగవద్గీత అంటే భగవంతుడి చేత చెప్పబడింది.

ఆపూర్యమాణమచలప్రతిష్ఠమ్ సముద్రమాపః పవిశన్తి యద్వత్

తద్వత్కామా యం ప్రవిశన్తి సర్వే సశాన్తి మాప్నోతి న కామకామీ. (2.70)

స్థితప్రజ్ఞుడు ఎలాగ ఉంటాడు అంటే సముద్రంలాగ లోతుగా, విశాలంగా, నిండుగా ఉంటాడు, చలనం లేకుండా ఉంటాడు. వర్షాకాలంలో నదులు వెళ్ళి సముద్రంలో కలుస్తాయి. సముద్రం ఏమీ కదలదు, మెదలదు. వేసవికాలంలో నదులలో నీళ్ళు ఎండిపోతాయి. నదులు రావటం మానేస్తే ఒక్క అంగుళం కూడా సముద్రం తగ్గదు. అలాగే స్థితప్రజ్ఞుడికి ఎదుటివాడు గౌరవించినా ఏమీ అనిపించదు. ఒకవేళ గౌరవించటం మానేసినా వాడికి ఎర్రచీమ కుట్టినట్టు కూడా ఉండదు. ఎందుచేతనంటే వాడు దేహమాత్రుడు కాదు. మనకి కృష్ణుడికి తేడా ఏమిటి అంటే వాడు దేహంతో ఉన్నా ఈ దేహానికి, మనకి సంబంధం లేదు అని వాడికి తెలుస్తూ ఉంటుంది. మనం దేహంతో ఉన్నప్పుడు ఈ దేహమే మనం అనుకుంటాము. ఇది జీవలక్షణం, అది దైవలక్షణం. సముద్రమాపః అంటే కృష్ణుడు ఇక్కడ జ్ఞానిని సముద్రంతోటి పోల్చాడు. రమణమహర్షిగారు కృతిమహోదధౌ అని చెప్పారు. భగవాన్ చెప్పింది ఉప్ప

సముద్రం కాదు, కర్మసముద్రం. అంటే నువ్వు ఏదో పనిచేస్తావు. ఆపని స్వార్థంతోటి చేస్తావు. ఆ పని కలిసివస్తే సంతోషం వస్తుంది. కలిసిరాకపోతే దుఃఖం వస్తుంది. మీకు ఇప్పడు డబ్బు బాగా ఉందనుకోండి భోగం అనుభవిస్తారు. ఆ డబ్బు ఏకారణంవల్ల అయినా పోతుంది అనుకోండి. పోతేపోయింది మళ్ళీ మనం బాగా డబ్బు సంపాదించాలి అనుకుంటారు. ఎందుచేత ఇదివరకు డబ్బు ఉన్నప్పడు మీరు ఆభోగాన్ని అనుభవించినప్పడు అది వాసన కింద పడుతుంది. ఆ వాసన మళ్ళీ మీచేత పనిచేయిస్తుంది. పని చేస్తే మళ్ళీ ఫలితం వస్తుంది. ఆ ఫలితాన్ని మళ్ళీ మీరు అనుభవిస్తారు. మళ్ళీ వాసన కింద పడుతుంది. ఇది కర్మసముద్రం. మనం వయస్సులో ఒక మంచి పని అయినా చేయలేదు, భగవంతుడిని ప్రార్థించుకోలేదు. ఇప్పడు ముసలితనం వచ్చింది. ఇప్పడైనా కొన్ని మంచిపనులు చేద్దాము, మోక్షం పొందటానికి సాధన చేసుకొందామంటే, మీరు కర్మఫలితాలు అనుభవించి ఉన్నారు కదా, ఆ కర్మ ఫలితాలు ఎప్పడైతే మీరు అనుభవిస్తున్నారో అప్పడు ఏమౌతుంది అంటే మీ మనస్సుని భగవంతుడి వైపుకి గాని, గమ్యంవైపుకి కాని, మోక్షం పొందుదాము అనే సాధన వైపుకి కాని వెళ్ళనివ్వదు. మీరు మోక్షం పొందలేరు. ఈ కర్మసముద్రంలోంచి ఒడ్డుకి వచ్చి మీరు మోక్షానికి వెళ్ళలేరు. అదే కృతి మహోదధౌ.

సైన్సు అభివృద్ధి అయ్యేకొలదీ, టెక్నాలజీ అభివృద్ధి అయ్యేకొలదీ శరీరాలు సుఖపడు తున్నాయి కాని మనస్సులు చిన్నవి అయిపోతున్నాయి, మనస్సు బాగుపడటంలేదు అని కాటన్‌దొర చెప్పాడు. ఇప్పడు మీ పని బావుంది అనుకోండి మీ మనస్సు మంచిది అని చెప్పగలమా, లేకపోతే మీకు అంగబలం ఉన్నంతమాత్రంచేత మీ మనస్సులు మంచివి అని చెప్పలేము కదా. పూర్వం రెండెడ్ల బండి మీద తిరుగుతూ ఉంటే ఇప్పడు విమానాల మీద తిరుగుతున్నారు. టెక్నాలజీ అభివృద్ధిలోకి వచ్చింది అయితే మీకు ఏమైనా మనోనిగ్రహం ఉందా? మీ మనస్సు నిర్మలంగా ఉందా? మీ మనస్సులు ఏమైనా బాగుపడ్డాయా? మీ మసస్సుని సైన్సు ఏదైనా బాగుచేస్తోందా? లేదు, మీ శరీరాన్ని సుఖపెడుతుంది కాని మనస్సుని బాగుచేయటంలేదు అని కాటన్‌దొర చెప్పాడు.

వేసవికాలం అయినా, వర్షాకాలం అయినా సముద్రం ఎలాగ సమానంగా ఉంటుందో, నీకు కోరికలు నెరవేరినా, కోరికలు నెరవేరకపోయినా అలా సమానంగా ఉంటే నువ్వు శాంతిని పొందుతావు. కాని ఎవడైతే సముద్రంలాగ ఉండడో వాడికి కోరికలు నెరవేరకపోతే దుఃఖపడతాడు, శాంతిగా ఉండలేడు.

విహాయకామాన్ యస్సర్వాన్ పుమాంశ్చరతి నిస్పృహః
నిర్మమో నిరహంకారః సశాన్తి మధిగచ్ఛతి (2-71)

దేహంకేంద్రంగా, మనస్సు కేంద్రంగా పెట్టుకొని మీకు కోరికలు వస్తూఉంటే వాటిని మెర్సీలెస్‌గా విడిచిపెట్టాలి. మన చేతిమీద కురుపు వేసిందనుకోండి, మన చేతిమీద కురుపు వేసింది అని శ్రద్ధగా చూసుకుంటామా? చూసుకోము, వెంటనే డాక్టరుదగ్గరకి వెళ్ళి కోయించేసుకుంటాము. అలాగే నీకు ఉపయోగంలేని ఆలోచనలు, నీ దేహం యొక్క ఆరోగ్యం, నీ మనస్సు యొక్క ఆరోగ్యం పాడుచేసే కోరికలు వస్తూఉంటే వాటిని మెర్సీలెస్‌గా విడిచిపెట్టండని పరమాత్మ చెబుతున్నాడు.

నిస్పృహః అంటే నీకు ప్రాపంచిక విషయాలమీద స్పృహ ఉండకూడదు. కొంతమందికి కోరికలు స్థూలంగా లేకపోయినా సూక్ష్మంగా ఉంటాయి. కాళిదాసు ఏమన్నాడంటే మీరు నాకు జున్ను ఇష్టంలేదు అనవచ్చు. దొరికితే తినేస్తారు. అలా కాదు మీకు ఎన్ని ఇంద్రియాలు ఉన్నాయో ఆ ఇంద్రియాలకి సంబంధించిన భోగాలు అన్నీ మీకు ఎదురుగా కనపడాలి. ఆ భోగాలు ఎదురుగుండా కనిపించినప్పటికీ వాటిమీద మీకు ఆకర్షణ కలగకుండా ఉంటే అది వైరాగ్యం. వాడు మాత్రమే ఇంద్రియజాత. సూక్ష్మంగా ఉన్న కోరికలు పైకి కనబడవు. సమయం వచ్చినప్పుడు బయటకు వస్తాయి. అందుచేత సూక్ష్మరూపంలో ఉన్న కోరికలని నువ్వు సాధన చేసి, భగవంతుడి అనుగ్రహాన్ని సంపాదించి వాటిని బయటకు తరమాలి. నిర్మమః అంటే ఎక్కడా మీకు ఎటాచ్‌మెంటు ఉండకూడదు. ఎటాచ్‌మెంటు లేనివాడికి దుఃఖంలేదు, అశాంతిలేదు. ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి వాడికి ఏదైనా వచ్చినా వాడికి ఏమీ అనిపించదు. అది పోయినప్పుడు కూడా వాడికి దుఃఖంలేదు. నేను, నాది లేనివాడికి అశాంతిలేదు, దుఃఖం లేదు. నువ్వు ఎంతో ఇష్టపడుతున్న నీ శరీరమే నీది కానప్పుడు ఈ సృష్టిలో ఏది నీది అన్నాడు గౌతమబుద్ధుడు. మీరు పెద్ద సాధన చెయ్యనక్కరలేదు. జపం అక్కరలేదు, ధ్యానం అక్కరలేదు. మీరు ప్రశాంతముగా కూర్చోండి. మీ మనస్సు ఎక్కడికి వెడుతుందో అక్కడ మమకారం ఉన్నట్టు. మీకు మమకారం లేదు అనుకోండి మనస్సును బయటకి కదలమన్నా కదలదు. జపం, ధ్యానం ఎందుకు మనస్సుని నిగ్రహించుకోవటానికే. రోగం ఉన్న వాడికి మందుకాని రోగం లేనివాడికి మందు ఎందుకు? నీకు మమకారం ఉంది కాబట్టి సాధన. మమకారం లేకపోతే సాధనతోటి పనిఏమిటి? నీకు మమకారం లేనప్పుడు నీ మనస్సుని కదలమంటే అది ఎక్కడకు కదులుతుంది. తప్పులు చేయించేది మమకారం, మనుషుల్ని

చంపేది మమకారం. మనం బెంగపెట్టుకోవటం, ఏడవటం, మంచం పట్టటం వీటి అన్నింటికీ కారణం మమకారమే. నీకు మమకారం ఉంటే సహజంగా చావవు. నువ్వు సంతోషంగా చావవు, ఏడుస్తూ దిక్కులేని చావు చస్తావు. పుట్టినప్పడు నువ్వు ఏడుస్తూ పుట్టావు. నీకు చనిపోయే రోజు వచ్చేటప్పటికీ ఆ ఏడుపు పోగొట్టుకొని శాంతిగా, సంతోషంగా చనిపో. అప్పడు నీకు పునర్జన్మలేదు. నువ్వు పుట్టినప్పడు ఏడుపే, చనిపోయేటప్పడూ ఏడుపేనా? మరి నువ్వు ఎందుకు పుట్టావు. నువ్వు ఆ ఏడుపు పోగొట్టుకోవటానికి పుట్టావు కానీ నువ్వు ఏడుపు ఎక్కువగా చేసుకొని చనిపోతున్నావు. నీకు అసలు దైవస్మరణ లేదు. వాడిని చూడాలి వీడిని చూడాలి అంటున్నావు. వాడు నీకు మోక్షం ఇస్తాడా? మీ పిల్లలుకాని, మనవలు కాని చూస్తారని మీరు ఎప్పడూ అనుకోవద్దు, ఎవ్వరూ మిమ్మల్ని చూడరు. మీ జాగ్రత్తలో మీరు ఉండండి. ఇది డార్క్ఏజ్. కృష్ణుడు శరీరం విడిచిపెట్టేసాక కలియుగం ప్రారంభమయ్యింది. కలియుగం అంటే చీకటి రోజులు. మీకు వెలుతురు కనబడదు. మనం సాధన చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తే 90 మంది ఆక్షేపిస్తారు, భగవంతుడిలో ఐక్యమవ్వటానికి మనకి ఎవరు ప్రోత్సాహం ఇవ్వరు. అది యుగలక్షణం. అందుచేత మీరు అమాయకత్వంగా ఉండకండి. ఇప్పడు రోజులు ఎటువంటివి అంటే డబ్బులేని వాళ్ళు బతక గలరు కాని అమాయకత్వంగా ఉన్నవాళ్ళు అసలు బతకలేరు. మిమ్మల్ని చూసే బాధ్యత మాది కదా అంటే నమ్మకండి. ఆ మాటలు పోషించుకోవటానికి వాళ్ళు ఏమైనా శ్రీరాముడా, లక్ష్మణుడా? కాదు మనం మనుషులం. అలా ఉన్నందుకు వాళ్ళని తిట్టనక్కరలేదు. మన జాగ్రత్తలో మనం ఉంటే సరిపోతుంది. మనం ఏ యుగంలో ఉన్నామో ఆ యుగంలో ఉన్నట్టే బతకాలి. ఆత్మజ్ఞానం కలిగితే వాళ్ళ విషయం వేరు. జ్ఞానం కలిగాక బాడీలెస్, మైండ్లెస్, వరల్డ్లెస్ అండ్ గాడ్లెస్ ఆల్సో. ప్రపంచమే లేనివాడికి మిగతా గొడవలు ఏమిటి? వాడికి చూచినా ఒక్కటే, చూడకపోయినా ఒక్కటే.

రాముడి కూడా అరణ్యానికి వెళుతున్నాను అని లక్ష్మణుడు తల్లి సుమిత్రతోటి చెపితే నువ్వు రాముడికి సేవచేయటానికి వెళుతున్నావు. రాముడు సాక్షాత్తు నారాయణుడు. నువ్వు రాముడిని అన్నగారు అనుకోవద్దు, నీ తండ్రి అనుకో. సీతమ్మని వదినగారు అనుకోవద్దు నీ తల్లి అనుకో. రాముడి గురించి మనం అరణ్యంలోకి వచ్చాము అని ఏడవకు. అరణ్యాన్ని అయోధ్యగా చూడు. నువ్వు భగవంతుడికి సేవ చేయటానికి వెళుతున్నావు అని సుమిత్ర లక్ష్మణుడిని ఆశీర్వదిస్తుంది. సుమిత్ర మహాజ్ఞాని.

వేదంలో ఏమని చెప్పాడు అంటే నీకు గౌరవం ఉన్నంతమాత్రంచేత, అధికారం ఉన్నంత మాత్రం చేత, ఐశ్వర్యం ఉన్నంతమాత్రంచేత చదువు ఉన్నంతమాత్రంచేత మీకు మోక్షం రాదు. నువ్వు పరమపవిత్రుడు అయితే నీకు ప్రేమతత్వం ఉంటే నీకు సత్‌కర్మ నిష్కామంగా చేసే స్వభావం ఉంటే ఇవన్నీ నీకు ఉంటే మోక్షం వస్తుంది కాని బయట గొడవల వలన నీకు మోక్షం రాదు అని వేదంలో చెప్పాడు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 02-10-2011, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భగవంతుడిని స్మరించమంటే, ఆయనను ధ్యానం చేయమంటే మనం చెయ్యము. మనలో అంతర్యామిగా ఉన్న నారాయణుడే ఆ ధ్యానం చేసే బుద్ధిని, అటువంటి మంచి బుద్ధిని మనకు ప్రసాదించాలి. అప్పుడు నారాయణుడిని ధ్యానం చేయగా చేయగా, ఆయన నామాన్ని స్మరించగా స్మరించగా ఆయన స్వరూపం మనకు తెలియబడుతుంది. నారాయణుడు కాలస్వరూపంలో ఉన్నాడు. మనకు చనిపోయేరోజు వస్తే సాధన చెయ్యగలమా, సాధనచెయ్యలేము. అందుచేత ఇప్పడే కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. సాధన చెయ్యకుండా సిద్ధి కలుగదు. మీరు కాలాన్ని పాడుచేసుకొంటున్నారు. డబ్బుపోతే తిరిగి సంపాదించుకోగలం కాని పోయిన కాలాన్ని తిరిగి సంపాదించలేము. యిప్పడు మనకు 70సంవత్సరాలు అనుకోండి మరల 30వ సంవత్సరం రమ్మంటే రాదు. యింక కాలం వెనక్కి వెళ్ళదు అందుచేత కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోండి.

ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావటానికి ఒక ఫ్రెంచ్ రచయిత రెండు సూచనలు చెప్పాడు. మీరు సాధన చేసేటప్పడు ఆత్మసాక్షాత్కారం కలిగేవరకూ సాధనలో పడిపోతూ ఉంటారు, అలా ఎన్నిసార్లు పడిపోయినా లేచి మరల సాధన మొదలుపెట్టండి. ఎంత ప్రయత్నం చేసినా ఫెయిలవుతున్నాము ఏమిటి అని మొత్తానికి సాధన మానేయకండి ఎన్నిసార్లు పడిపోతే మరల అన్నిసార్లు లేస్తూఉండండి, సిద్ధి కలిగేవరకూ సాధన విడిచిపెట్టవద్దు. మీ బుద్ధిని మీ జేబులో పెట్టుకోండి ఎవరికీ యిచ్చేయవద్దు. అంటే రోజులు మంచివి కాదు ఎవరిని నమ్మాలో, ఎవరిని నమ్మకూడదో మనకు తెలియదు. మంచిస్వభావం లేనివారు కూడా మంచి వారికింద కనిపిస్తారు. మీకు తెలియక మీ బుద్ధిని వారి జేబులో పెడితే సర్వస్వం కోల్పోతారు. ఎవరైనా ఏదైనా చెపితే వినండి. అందులో మంచి ఉంటే స్వీకరించండి, చెడ్డ ఉంటే